

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/92/UE

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko

(tekst jednolity)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ją ujedynolnić.
- (2) Na podstawie art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej polityka Unii w dziedzinie środowiska oparta jest na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”. Skutki w środowisku powinny być

uwzględniane w możliwie najwcześniejszej fazie we wszystkich procesach planowania technicznego i podejmowania decyzji.

- (3) Zasady oceny skutków środowiskowych powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny podlegać ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców oraz do zawartości oceny. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące ochrony środowiska.
- (4) Ponadto konieczne jest osiągnięcie jednego z celów Unii w obszarze ochrony środowiska i jakości życia.
- (5) Unijne prawodawstwo w zakresie środowiska zawiera przepisy pozwalające organom publicznym i innym podmiotom podejmować decyzje, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko, podobnie jak na zdrowie i pomyślność osób.
- (6) Należy ustanowić zasady ogólne dotyczące oceny skutków środowiskowych w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na inwestycje stosowanych w stosunku do publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą mieć znaczny wpływ na środowisko.
- (7) Zezwolenia na inwestycje dotyczące publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku, powinny być udzielane jedynie po wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć. Ocena ta powinna być przeprowadzana na podstawie odpowiednich informacji dostarczonych przez wykonawcę, które mogą być uzupełniane przez organy i społeczność, która może być zainteresowana danym przedsięwzięciem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 154.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 15 listopada 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik VI części A.

- (8) Niektóre rodzaje przedsięwzięć mogą powodować znaczące skutki w środowisku i te przedsięwzięcia powinny z zasady podlegać systematycznej ocenie.
- (9) Przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie powodować w każdym przypadku znaczących skutków w środowisku i te przedsięwzięcia powinny być oceniane, gdy państwa członkowskie uznają, że mogą one powodować znaczące skutki w środowisku.
- (10) Państwa członkowskie mogą ustalać progi lub kryteria określające, które z tych przedsięwzięć powinny podlegać ocenie ze względu na znaczenie ich skutków środowiskowych. Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do indywidualnego badania przedsięwzięć, które nie osiągają wyznaczonych progów lub nie spełniają ustalonych kryteriów.
- (11) Ustalając takie progi lub kryteria albo przeprowadzając indywidualne badania przedsięwzięć w celu określenia, które z przedsięwzięć powinno podlegać ocenie z punktu widzenia ich znaczących skutków środowiskowych, państwa członkowskie powinny brać pod uwagę odpowiednie kryteria selekcji określone w niniejszej dyrektywie. Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mają najlepsze możliwości do zastosowania tych kryteriów w szczególnych przypadkach.
- (12) W przypadku przedsięwzięć podlegających ocenie niezbędne jest dostarczenie pewnego minimum informacji dotyczących przedsięwzięcia i jego skutków.
- (13) Należy ustanowić procedurę, która umożliwi wykonawcy uzyskanie opinii od właściwych organów, dotyczącej treści i zakresu informacji, które mają być opracowane i dostarczone w celu przeprowadzenia oceny. W ramach tej procedury państwa członkowskie mogą żądać, aby wykonawca dostarczył, między innymi, alternatywne rozwiązania dla przedsięwzięć, w których sprawie zamierza złożyć wniosek.
- (14) Skutki przedsięwzięcia w środowisku powinny być oceniane ze względu na ochronę zdrowia ludzi, poprawę jakości życia poprzez poprawę warunków środowiska oraz zachowanie różnorodności gatunków i zdolności reprodukcyjnej ekosystemów jako podstawy utrzymania życia.
- (15) Pożądane jest ustanowienie wzmocnionych przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, w celu uwzględnienia zmian zaistniałych na poziomie międzynarodowym. Wspólnota Europejska podpisała Konwencję o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z dnia 25 lutego 1991 r. i zatwierdziła ją dnia 24 czerwca 1997 r.
- (16) Skuteczny udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji umożliwia społeczeństwu wyrażenie, a decydentom branie pod uwagę opinii i trosk, które mogą mieć związek z tymi decyzjami, zwiększając w ten sposób odpowiedzialność i przejrzystość procesu podejmowania decyzji oraz wnosząc wkład w publiczną świadomość w zakresie kwestii dotyczących środowiska i w poparcie dla podjętych decyzji.
- (17) Udział, w tym uczestnictwo poprzez stowarzyszenia, organizacje i grupy, w szczególności organizacje pozarządowe promujące ochronę środowiska, powinien być odpowiednio rozwijany, w tym między innymi poprzez promowanie edukacji społeczeństwa w zakresie środowiska.
- (18) Wspólnota Europejska podpisała Konwencję ONZ/EKG o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) dnia 25 czerwca 1998 r. i zatwierdziła ją dnia 17 lutego 2005 r.
- (19) Wśród celów konwencji z Aarhus znajduje się pragnienie zagwarantowania praw udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawach środowiskowych w celu przyczyniania się do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i pomyślności osób.
- (20) Artykuł 6 konwencji z Aarhus przewiduje udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących szczególnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do tej konwencji oraz rodzajów działalności tam niewymienionych, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku.
- (21) Artykuł 9 ust. 2 i 4 konwencji z Aarhus przewiduje dostęp do procedury sądowej i innych procedur w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań podlegających postanowieniom art. 6 tej konwencji dotyczącym udziału społeczeństwa.
- (22) Jednakże niniejsza dyrektywa nie powinna być stosowana do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte w drodze szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnąć w procesie ustawodawczym.
- (23) Ponadto w wyjątkowych przypadkach może być właściwe wyłączenie szczególnego przedsięwzięcia spod procedur oceny ustanowionych w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem dostarczenia Komisji i zainteresowanej społeczności odpowiednich informacji.
- (24) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(25) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWE:

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do oceny skutków środowiskowych wywieranych przez przedsięwzięcia publiczne i prywatne, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku.

2. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „przedsięwzięcie” oznacza:

— wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów,

— inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych;

b) „wykonawca” oznacza ubiegającego się o zezwolenie na prywatne przedsięwzięcie lub organ publiczny, który inicjuje przedsięwzięcie;

c) „zezwolenie na inwestycję” oznacza decyzję właściwego organu lub organów, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia;

d) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;

e) „zainteresowana społeczność” oznacza społeczeństwo, które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2. Do celów niniejszej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie;

f) „właściwy organ lub organy” oznaczają ten organ lub te organy, które państwa członkowskie wyznaczają jako odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w konkretnych przypadkach, jeżeli tak przewidziano na mocy prawa krajowego, o niezastosowaniu niniejszej dyrektywy do przedsięwzięć służących celom obrony narodowej, jeżeli uważają, że takie zastosowanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte przez szczególnie akt ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnięte w procesie ustawodawczym.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków, przed udzieleniem zezwolenia. Przedsięwzięcia te określa art. 4.

2. Ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na przedsięwzięcia w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć stosowanie jednolitej procedury w celu spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy i wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾.

4. Bez uszczerbku dla art. 7 państwa członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach wyłączyć określone przedsięwzięcie w całości lub w części spod przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

W takim przypadku państwa członkowskie:

a) rozważają, czy właściwa byłaby inna forma oceny;

b) udostępniają zainteresowanej społeczności informacje uzyskane w drodze innych form oceny, o których mowa w lit. a), informacje odnoszące się do decyzji o wyłączeniu oraz powodów jego przyznania;

c) informują Komisję przed udzieleniem zezwolenia o przyczynach uzasadniających przyznanie wyłączenia i przekazują jej informacje, które, w odpowiednim przypadku, udostępniają swoim obywatelom.

Komisja przesyła niezwłocznie otrzymane dokumenty innym państwom członkowskim.

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie rocznie sprawozdanie ze stosowania niniejszego ustępu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

Artykuł 3

Ocena oddziaływania na środowisko określa, opisuje i ocenia we właściwy sposób dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. 4–12, bezpośrednie i pośrednie skutki przedsięwzięcia dla następujących elementów:

- a) istot ludzkich, fauny i flory;
- b) gleby, wód, powietrza, klimatu i krajobrazu;
- c) dóbr materialnych i dziedzictwa kultury;
- d) oddziaływania między elementami, o których mowa w lit. a), b) i c).

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4 przedsięwzięcia wymienione w załączniku I podlegają ocenie zgodnie z art. 5–10.

2. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4, w odniesieniu do przedsięwzięć wymienionych w załączniku II państwa członkowskie ustalają, czy przedsięwzięcie podlega ocenie zgodnie z art. 5–10. Państwa członkowskie dokonują tego ustalenia za pomocą:

- a) badania indywidualnego;

lub

- b) progów lub kryteriów ustalonych przez państwo członkowskie.

Państwa członkowskie mogą postanowić o stosowaniu obydwu procedur, o których mowa w lit. a) i b).

3. Podczas przeprowadzania badania indywidualnego lub ustalania progów lub kryteriów do celów ust. 2 uwzględnia się odpowiednie kryteria selekcji wymienione w załączniku III.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by ustalenie dokonane przez właściwe organy zgodnie z ust. 2 udostępniane było społeczeństwu.

Artykuł 5

1. W przypadku przedsięwzięć, które stosownie do art. 4 mają podlegać ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z niniejszym artykułem oraz art. 6–10, państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, by wykonawca dostarczył we właściwej formie informacje wyszczególnione w załączniku IV w zakresie, w jakim:

- a) państwa członkowskie uznają, że te informacje są odpowiednie dla danego etapu procedury zezwolenia i dla szczególnych cech określonego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia oraz dla cech środowiskowych, które mogą być naruszone;

- b) państwa członkowskie uznają, że można w sposób uzasadniony żądać od wykonawcy zebrania takich informacji, uwzględniając między innymi obecny stan wiedzy i metody oceny.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by na życzenie wykonawcy przed złożeniem wniosku o zezwolenie na inwestycję właściwy organ wydał opinię na temat informacji, jakie mają być dostarczone przez wykonawcę zgodnie z ust. 1. Przed wydaniem opinii właściwy organ konsultuje się z wykonawcą i organami, o których mowa w art. 6 ust. 1. Fakt, że organ wydał opinię na podstawie niniejszego ustępu, nie wyklucza możliwości późniejszego domagania się od wykonawcy przedłożenia dalszych informacji.

Państwa członkowskie mogą żądać od właściwych organów wydania takiej opinii, niezależnie od tego, czy wystąpił o nią wykonawca.

3. Informacje, które mają być dostarczone przez wykonawcę zgodnie z ust. 1, zawierają co najmniej:

- a) opis przedsięwzięcia zawierający informacje o miejscu, projekcie i wielkości przedsięwzięcia;
- b) opis środków przewidzianych w celu uniknięcia, zmniejszenia i, jeżeli to możliwe, naprawienie poważnych niekorzystnych skutków;
- c) dane wymagane do rozpoznania i oszacowania głównych skutków, które mogą być spowodowane w środowisku przez to przedsięwzięcie;
- d) zarys zasadniczych alternatywnych rozwiązań rozważanych przez wykonawcę, łącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe;
- e) podsumowanie w języku nietechnicznym informacji, o których mowa w lit. a)–d).

4. Państwa członkowskie zapewniają w razie konieczności, by organy posiadające stosowne informacje, w szczególności w odniesieniu do art. 3, udostępniły te informacje wykonawcy.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić organom, których przedsięwzięcie może dotyczyć z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska, możliwość wyrażenia swojej opinii na temat informacji dostarczonych przez wykonawcę i wniosku o zezwolenie na inwestycję. W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy, które są konsultowane albo w sposób ogólny, albo w odniesieniu do poszczególnych przypadków. Informacje zebrane na podstawie art. 5 są przekazywane tym organom. Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe regulacje dotyczące tych konsultacji.

2. Społeczeństwo jest informowane, czy to poprzez ogłoszenia publiczne czy poprzez inne właściwe środki, takie jak media elektroniczne, jeśli są dostępne, o następujących kwestiach w ramach procedur podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i najpóźniej wtedy, kiedy tylko informacje mogą zostać należycie dostarczone:

- a) wniosku o zezwolenie na inwestycję;
- b) fakcie, że przedsięwzięcie poddane jest procedurze oceny oddziaływania na środowisko oraz, gdzie stosowne, fakcie, że stosuje się art. 7;
- c) danych szczegółowych właściwych organów odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji, organów, od których można uzyskać istotne informacje, organów, do których mogą być przedkładane komentarze lub zapytania, oraz szczegółach harmonogramu przekazywania komentarzy lub zapytań;
- d) charakterze możliwych decyzji lub, jeśli istnieje, projekcie decyzji;
- e) wskazaniu dostępności informacji zebranych na podstawie art. 5;
- f) wskazaniu czasu i miejsc, w których zostaną udostępnione istotne informacje, oraz środków, za pomocą których zostaną one udostępnione;
- g) szczegółach ustaleń dotyczących udziału społeczeństwa, dokonanych na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w odpowiednich ramach czasowych udostępniane były zainteresowanej społeczności następujące informacje:

- a) wszelkie informacje zebrane na podstawie art. 5;
- b) zgodnie z ustawodawstwem krajowym, główne sprawozdania i porady skierowane do właściwego organu lub organów w czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
- c) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁽¹⁾, informacje inne niż te, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają związek z decyzją zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy oraz które stają się dostępne dopiero po czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Zainteresowana społeczność otrzymuje wczesne i skuteczne możliwości udziału w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i w tym celu uprawniona jest do wyrażania komentarzy

i opinii, kiedy właściwy organ lub organy dysponują wszystkimi opcjami zanim podjęta zostanie decyzja w sprawie wniosku o zezwolenie na inwestycję.

5. Szczegółowe ustalenia dotyczące informowania społeczeństwa (na przykład poprzez rozlepianie plakatów w określonym promieniu lub publikację w lokalnych gazetach) oraz konsultowania zainteresowanej społeczności (na przykład poprzez uwagi na piśmie lub w drodze publicznego wysłuchania), są dokonywane przez państwa członkowskie.

6. Określa się rozsądne ramy czasowe dla różnych faz, dające wystarczającą ilość czasu dla poinformowania społeczeństwa oraz zainteresowanej społeczności, aby przygotowały i skutecznie uczestniczyły w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Jeżeli państwo członkowskie ma świadomość, że przedsięwzięcie może powodować znaczące skutki w środowisku innego państwa członkowskiego lub na żądanie państwa członkowskiego, które może być dotknięte takimi skutkami, państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, przesyła państwu członkowskiemu dotkniętemu skutkami danego przedsięwzięcia, jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie poinformowania własnego społeczeństwa, między innymi:

- a) opis przedsięwzięcia wraz z wszelkimi dostępnymi informacjami o jego możliwym oddziaływaniu transgranicznym;
- b) informacje o charakterze decyzji, która może być podjęta.

Państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, przyznaje innemu państwu członkowskiemu rozsądny termin na wyrażenie woli wzięcia udziału w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i może też załączyć informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli państwo członkowskie, które otrzymuje informacje na podstawie ust. 1 wyrazi wolę uczestnictwa w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, o ile do tej pory tego nie uczyniło, przesyła państwu członkowskiemu dotkniętemu skutkami przedsięwzięcia informacje, których udzielenie jest wymagane na podstawie art. 6 ust. 2 oraz informacje, których udostępnienie jest wymagane na podstawie art. 6 ust. 3 lit. a) i b).

3. Państwa członkowskie, których to dotyczy, każde w zakresie, w jakim go to dotyczy, zapewniają również, by:

- a) informacje określone w ust. 1 i 2 zostały udostępnione w odpowiednim czasie organom, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zainteresowanej społeczności na terytorium państwa członkowskiego, które może być znacząco dotknięte; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

b) organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zainteresowana społeczność miały możliwość, przed udzieleniem zezwolenia na inwestycję, przekazania w odpowiednim czasie swojej opinii w sprawie informacji dostarczonych właściwym organom państwa członkowskiego, na terytorium którego przedsięwzięcie ma być zrealizowane.

4. Zainteresowane państwa członkowskie rozpoczynają konsultacje dotyczące między innymi potencjalnych transgranicznych skutków przedsięwzięcia oraz środków przewidzianych do zmniejszenia lub wyeliminowania takich skutków, a także ustalają odpowiednie ramy czasowe dla trwania konsultacji.

5. Szczegółowe ustalenia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu mogą zostać dokonane przez zainteresowane państwa członkowskie oraz muszą umożliwiać zainteresowanej społeczności na terytorium państwa członkowskiego dotkniętego skutkami przedsięwzięcia skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, dla danego przedsięwzięcia.

Artykuł 8

Rezultaty konsultacji oraz informacje zebrane na podstawie art. 5, 6 i 7 są uwzględniane w procedurze zezwolenia na inwestycję.

Artykuł 9

1. Kiedy decyzja o przyznaniu lub odmowie wydania zezwolenia na inwestycję zostaje podjęta, właściwy organ lub organy informują o niej społeczeństwo zgodnie z odpowiednimi procedurami, podając do wiadomości społeczeństwa następujące informacje:

- a) treść decyzji i związane z nią warunki;
- b) przebadawszy troski i opinie wyrażone przez zainteresowaną społeczność, główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, włączając informacje dotyczące udziału społeczeństwa;
- c) w miarę potrzeby, opis podstawowych środków, jakie mają być podjęte w celu uniknięcia, ograniczenia i, jeżeli jest to możliwe, skompensowania znaczących niekorzystnych skutków.

2. Właściwy organ lub organy powiadamiają każde państwo członkowskie, które było konsultowane na podstawie art. 7, przekazując mu informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Konsultowane państwa członkowskie zapewniają, by te informacje zostały udostępnione we właściwy sposób zainteresowanej społeczności na ich własnym terytorium.

Artykuł 10

Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz przez obowiązujące praktyki

prawne w odniesieniu do tajemnicy handlowej i przemysłowej, włączając własność intelektualną oraz ochronę interesu publicznego.

Jeżeli stosuje się art. 7, przekazywanie informacji innemu państwu członkowskiemu oraz odbiór informacji przez inne państwo członkowskie podlega ograniczeniom obowiązującym w państwie członkowskim, w którym jest wnioskowane przedsięwzięcie.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności:

- a) mający wystarczający interes lub ewentualnie;
- b) podnoszący naruszenie prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego,

mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym ustawą, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań lub zaniechań, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących udziału społeczeństwa.

2. Państwa członkowskie ustalają, na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.

3. Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych spełniających wymogi, o których mowa w art. 1 ust. 2, uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu. Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie wykluczają możliwości wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed zwróceniem się do sądowych procedur odwoławczych, gdzie taki wymóg istnieje na mocy prawa krajowego.

Każda taka procedura musi być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.

5. W celu zwiększenia skuteczności przepisów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, by praktyczne informacje dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych były podawane do wiadomości społeczeństwa.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie i Komisja wymieniają informacje o doświadczeniach zdobytych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. W szczególności, państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich kryteriach lub progach przyjętych do selekcji przedsięwzięć, o których mowa zgodnie z art. 4 ust. 2.

3. Komisja na podstawie tej wymiany informacji przedstawia, w razie potrzeby, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dodatkowe wnioski w celu zapewnienia stosowania niniejszej dyrektywy w dostatecznie skoordynowany sposób.

Artykuł 13

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Dyrektywa 85/337/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku V część A traci moc, bez uszczerbku dla

zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SZPUNAR
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PRZEDSIĘWZIĘCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 1

1. Rafinerie ropy naftowej (wyłączając przedsiębiorstwa wytwarzające jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności co najmniej 500 ton dziennie.
2. a) Elektrociepłownie i inne instalacje do spalania o mocy cieplnej co najmniej 300 MW;

b) elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe oraz demontaż lub wycofanie z eksploatacji takiej elektrowni jądrowej bądź reaktorów⁽¹⁾ (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i przekształcania materiałów rozszczepialnych i paliworodnych, o mocy nieprzekraczającej 1 kilowata przy ciągłym obciążeniu termicznym).
3. a) Instalacje do przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych;

b) urządzenia przeznaczone do:
 - (i) produkcji i wzbogacania paliw jądrowych;
 - (ii) przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych lub wysokoaktywnych odpadów radioaktywnych;
 - (iii) ostatecznego unieszkodliwiania napromieniowanych paliw jądrowych;
 - (iv) wyłącznie do ostatecznego unieszkodliwiania odpadów radioaktywnych;
 - (v) wyłącznie do składowania (planowanego na dłużej niż 10 lat) napromieniowanych paliw jądrowych lub odpadów radioaktywnych w innym miejscu niż miejsce produkcji.
4. a) Kombinaty do wstępnego wytopu żelaza i stali;

b) urządzenia do produkcji nieżelaznych surówek metali z rud, koncentratów lub surowców wtórnych przy zastosowaniu procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych.
5. Urządzenia do wydobywania azbestu oraz przetwarzania i transformacji azbestu i produktów zawierających azbest: dla produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20 000 ton produktu końcowego, dla materiałów ciernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego i dla innych zastosowań azbestu, zużywających go w ilości większej niż 200 ton na rok.
6. Zintegrowane urządzenia chemiczne, tj. takie urządzenia, które służą do wytwarzania na skalę przemysłową substancji z wykorzystywaniem chemicznych reakcji przemiany, w których jest szereg zespołów zestawionych i powiązanych funkcjonalnie ze sobą, służących do:
 - a) produkcji podstawowych organicznych substancji chemicznych;
 - b) produkcji podstawowych chemikaliów nieorganicznych;
 - c) produkcji fosforowych, azotowych lub potasowych nawozów sztucznych (prostych i złożonych);
 - d) produkcji substancji bazowych preparatów ochrony roślin i biocydów;
 - e) produkcji podstawowych produktów farmaceutycznych z wykorzystaniem procesów chemicznych bądź biologicznych;
 - f) produkcji materiałów wybuchowych.

⁽¹⁾ Elektrownie jądrowe i reaktory jądrowe uznane są za nieczynne wtedy, gdy całe paliwo jądrowe lub radioaktywnie skażone pozostałości w sposób stały usunięto z całego urządzenia.

7. a) Budowa dalekobieżnych linii ruchu kolejowego i portów lotniczych ⁽¹⁾ z głównym pasem startowym o długości 2 100 m lub więcej;
b) budowa autostrad i dróg szybkiego ruchu ⁽²⁾;
c) budowa nowej drogi o czterech pasach lub większej liczbie pasów bądź wyrównanie lub poszerzenie istniejącej drogi złożonej z najwyżej dwóch pasów do co najmniej czterech pasów, w przypadku gdy taka nowa droga lub wyrównywana lub poszerzana część drogi miałaby co najmniej 10 kilometrów długości w jednym odcinku.
8. a) Śródlądowe drogi wodne i porty śródlądowe pozwalające na przepływanie statków o wyporności powyżej 1 350 ton;
b) porty handlowe, nabrzeża dla załadunku i rozładunku połączone z lądem oraz przedporcia (z wyłączeniem nabrzeży dla promów), które mogą przyjąć statki o wyporności powyżej 1 350 ton.
9. Urządzenia do unieszkodliwiania odpadów za pomocą przekształcania termicznego lub obróbki chemicznej, zdefiniowanej w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów ⁽³⁾ w pozycji D9, bądź składowisko odpadów niebezpiecznych, zdefiniowanych w art. 3 pkt 2 tej dyrektywy.
10. Urządzenia do unieszkodliwiania za pomocą przekształcania termicznego lub obróbki chemicznej, zdefiniowanej w załączniku I do dyrektywy 2008/98/WE w pozycji D9, odpadów innych niż niebezpieczne, o wydajności przekraczającej 100 ton dziennie.
11. Ujęcia wód gruntowych lub systemy sztucznego nawadniania, gdzie roczny pobór lub zużycie wody wynosi co najmniej 10 mln m³.
12. a) Przedsięwzięcia związane z przetaczaniem zasobów wodnych między dorzeczami rzek, w przypadkach gdy jest ono związane z zabezpieczeniem przed potencjalnym brakiem wody, a ilość przetoczony wody przekracza 100 mln m³ rocznie;
b) we wszystkich innych przypadkach przedsięwzięcia przetaczania zasobów wodnych między dorzeczami rzeki, jeżeli wieloletni średni wypływ wody z dorzecza w ujęciu wody przekracza 2 000 mln m³ rocznie, a ilość przetaczanej wody przekracza 5 % tego wypływu.

W obu przypadkach nie uwzględnia się przetaczania wody pitnej rurociągami.
13. Oczyszczalnie ścieków o wydajności przekraczającej 150 000 równoważnej liczby mieszkańców, zdefiniowanej w art. 2 pkt 6 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽⁴⁾.
14. Wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego do celów handlowych, w przypadku gdy ilości wydobyte przekraczają 500 ton dziennie dla ropy naftowej i 500 000 m³ dziennie w przypadku gazu.
15. Zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub stałego gromadzenia wody w przypadku gdy nowe lub dodatkowe masy wód zatrzymanych lub zmagazynowanych przekraczają 10 mln m³.
16. Rurociągi o średnicy powyżej 800 mm i długości powyżej 40 km:
a) do transportu gazu, ropy, chemikaliów;
b) do transportu strumieni dwutlenku węgla (CO₂) dla celów geologicznego składowania, wraz z przynależnymi stacjami pośrednimi pomp.
17. Urządzenia do intensywnej hodowli drobiu lub świń o pojemności większej niż:
a) 85 000 stanowisk dla brojlerów, 60 000 stanowisk dla kur;
b) 3 000 stanowisk dla świń produkcyjnych (ponad 30 kg); lub
c) 900 stanowisk dla macior.

⁽¹⁾ Do celów niniejszej dyrektywy „port lotniczy” oznacza port lotniczy, który zgodny jest z definicją zawartą w Konwencji chicagowskiej z 1944 r. ustanawiającej Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (załącznik 14).

⁽²⁾ Do celów niniejszej dyrektywy „droga szybkiego ruchu” oznacza drogę spełniającą wymagania zawarte w Umowie europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego z dnia 15 listopada 1975 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

18. Zakłady przemysłowe do:
- a) produkcji pulpy z drewna lub podobnych materiałów włóknistych;
 - b) produkcji papieru i kartonu o wydajności przekraczającej 200 ton dziennie.
19. Kamieniołomy i kopalnie odkrywkowe w przypadku gdy powierzchnia zakładów przekracza 25 ha lub wydobycia torfu w zakładzie o powierzchni przekraczającej 150 ha.
20. Konstrukcje napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km.
21. Urządzenia do składowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych lub chemikaliów, o pojemności co najmniej 200 000 ton.
22. Składowiska zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla ⁽¹⁾.
23. Instalacje do wychwytywania strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE z instalacji objętych niniejszym załącznikiem lub w przypadku, gdy łączna roczna wydajność wychwytywania CO₂ wynosi 1,5 megatony i więcej.
24. Jakakolwiek zmiana lub poszerzenie przedsięwzięć wymienionych w niniejszym załączniku, gdy taka zmiana lub poszerzenie samo w sobie napotyka progi podane w niniejszym załączniku.
-

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

ZAŁĄCZNIK II

PRZEDSIĘWZIĘCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2

1. ROLNICTWO, LEŚNICTWO I AKWAKULTURA

- a) Przedsięwzięcia dotyczące restrukturyzacji obszarów wiejskich;
- b) przedsięwzięcia w celu wykorzystania nieużytków i obszarów półnaturalnych do intensywnego użytkowania rolnego;
- c) przedsięwzięcia zarządzania wodą w rolnictwie, włączając nawadnianie i meliorację;
- d) wstępne zalesianie i wycinanie lasów w celu zamiany przeznaczenia gruntów;
- e) urządzenia do intensywnej hodowli żywca (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- f) intensywna hodowla ryb;
- g) rekultywacja terenów z morza.

2. PRZEMYSŁ WYDOBYWCZY

- a) Kamieniołomy, kopalnie odkrywkowe, wydobywanie torfu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) górnictwo podziemne;
- c) wydobywanie minerałów przy pomocy pogłębiarek morskich lub rzecznych;
- d) głębokie wiercenia, w szczególności:
 - (i) wiercenia geotermiczne;
 - (ii) wiercenia w celu składowania odpadów jądrowych;
 - (iii) wiercenia w celu zaopatrzenia w wodę;z wyjątkiem wierceń w celu zbadania stabilności gruntu;
- e) powierzchniowe urządzenia przemysłowe dla wydobywania węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud, a także łupków bitumicznych.

3. PRZEMYSŁ ENERGETYCZNY

- a) Urządzenia przemysłowe do produkcji energii, pary i gorącej wody (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody, linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- c) powierzchniowe składowanie gazu ziemnego;
- d) podziemne składowanie gazów palnych;
- e) powierzchniowe składowanie paliw kopalnych;
- f) przemysłowe brykietowanie węgla kamiennego i brunatnego;
- g) urządzenia do obrabiania i składowania odpadów radioaktywnych (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- h) urządzenia do produkcji wodnej energii elektrycznej;
- i) urządzenia wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii elektrycznej (farmy wiatrowe);

- j) instalacje do wychwytywania strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE z instalacji nieobjętych załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

4. PRODUKCJA I PRZETWARZANIE METALI

- a) Urządzenia do produkcji surówki lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewem ciągłym;
- b) urządzenia do przetwarzania metali żelaznych:
 - (i) walcownie gorące;
 - (ii) kuźnie młotkowe;
 - (iii) nakładanie ochronnych powłok metalowych;
- c) odlewnie metali żelaznych;
- d) urządzenia do wytapiania, wraz z wytwarzaniem stopów, metali nieżelaznych, z wyłączeniem metali szlachetnych, a uwzględniając odzyskane produkty (uszlachetnianie, przetapianie i in.);
- e) urządzenia do obróbki powierzchniowej metali i tworzyw sztucznych przy użyciu elektrolizy lub reakcji chemicznych;
- f) produkcja i montowanie pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników;
- g) stocznie;
- h) zakłady budowy i naprawy samolotów;
- i) produkcja sprzętu kolejowego;
- j) wyciąganie eksplozyjne;
- k) urządzenia do prażenia i spiekania rud metali.

5. PRZEMYSŁ MINERALNY

- a) Piece koksowe (sucha destylacja węgla);
- b) urządzenia do wytwarzania cementu;
- c) urządzenia do produkcji azbestu oraz wyrobów azbestowych (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) urządzenia do produkcji szkła, w tym włókna szklanego;
- e) urządzenia do wytapiania substancji mineralnych, wliczając produkcję włókien mineralnych;
- f) produkcja wyrobów ceramicznych poprzez wypalanie, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł szamotowych, płytek, naczyń kamionkowych lub porcelany.

6. PRZEMYSŁ CHEMICZNY (PRZEDSIĘWZIĘCIA NIETYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU I)

- a) Obróbka półfabrykatów i produkcja chemikaliów;
- b) produkcja pestycydów i produktów farmaceutycznych, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenków;
- c) pomieszczenia i urządzenia do magazynowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.

7. PRZEMYSŁ SPOŻYWCZY

- a) wytwarzanie olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych;
- b) pakowanie i puszkowanie produktów zwierzęcych i roślinnych;

- c) produkcja produktów mleczarskich;
 - d) browary i słodownie;
 - e) wytwarzanie wyrobów cukierniczych i syropów;
 - f) urządzenia do uboju zwierząt;
 - g) urządzenia przemysłowe do wytwarzania skrobi;
 - h) zakłady przetwórstwa ryb i tranu;
 - i) cukrownie.
8. PRZEMYSŁ TEKSTYLNÝ, SKÓRZANY, DRZEWNÝ I PAPIERNICZY
- a) Zakłady przemysłowe do produkcji papieru i kartonu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
 - b) zakłady obróbki wstępnej (mycie, bielenie, merceryzacja), farbiarnie włókien lub tekstyliów;
 - c) garbarnie skór i skórek;
 - d) urządzenia do produkcji i przetwarzania celulozy.
9. PRZEMYSŁ GUMOWY
- Wytwarzanie i obróbka produktów opartych na elastomerach.
10. PRZEDSIĘWZIĘCIA INFRASTRUKTURALNE
- a) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych;
 - b) przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich, włączając budownictwo centrów handlowych i parkingów;
 - c) budowa dróg kolejowych i urządzeń do przeładunku w transporcie mieszanym oraz terminali dla transportu mieszanego (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
 - d) budowa lotnisk (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
 - e) budowa dróg, portów i urządzeń portowych, łącznie z portami rybackimi (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
 - f) budowa śródlądowych dróg wodnych niewymienionych w załączniku I, prace kanalizacyjne i przeciwpowodziowe;
 - g) zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub gromadzenia wody na dłuższe okresy czasu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
 - h) linie tramwajowe, linie kolei nadziemnej lub podziemnej, kolejki wiszące lub podobne szczególnego typu, używane wyłącznie lub głównie do transportu osobowego;
 - i) instalacje ropociągowe i gazociągowe oraz rurociągi do transportu strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
 - j) budowa akweduktów transportujących wodę na dalekie odległości;
 - k) prace nabrzeżne w celu zwalczania erozji i prace na morzu prowadzące do zmiany wybrzeża morskiego poprzez budowę, na przykład, grobli, mol, pirsów, oraz pozostałe prace na morzu służące ochronie wybrzeża, z wyłączeniem prac konserwatorskich i rekonstrukcji;
 - l) ujęcia wód gruntowych i systemy sztucznego nawadniania niewymienione w załączniku I;
 - m) prace nad przetaczaniem zasobów wodnych między zlewiskami rzek niewymienione w załączniku I.

11. INNE PRZEDSIĘWZIĘCIA

- a) Stałe torry wyścigowe i do jazd próbnych dla pojazdów mechanicznych;
- b) urządzenia do unieszkodliwiania odpadów (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- c) oczyszczalnie ścieków (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) wylewiska osadów;
- e) składowiska złomu żelaza, w tym złomu samochodowego;
- f) stanowiska testowe dla silników, turbin lub reaktorów;
- g) urządzenia do produkcji sztucznych włókien mineralnych;
- h) urządzenia do odzysku lub likwidacji substancji wybuchowych;
- i) zakłady utylizacyjne.

12. TURYSTYKA I WYPOCZYNEK

- a) Nartostrady, wyciągi narciarskie i kolejki linowe oraz inwestycje towarzyszące;
 - b) porty jachtowe;
 - c) ośrodki wypoczynkowe i kompleksy hotelowe poza obszarami miejskimi wraz z inwestycjami towarzyszącymi;
 - d) stałe obozy kempingowe i karawaningowe;
 - e) parki rozrywki.
13. a) Wszelkie zmiany bądź rozbudowa przedsięwzięć wymienionych w załączniku I lub niniejszym załączniku, już zatwierdzonych, zrealizowanych lub będących w trakcie realizacji, które mogą powodować znaczące niekorzystne skutki w środowisku (zmiany lub rozbudowa niewymienione w załączniku I);
- b) przedsięwzięcia w załączniku I podjęte wyłącznie lub głównie z powodu opracowania lub testowania nowych metod lub produktów i użytkowane nie dłużej niż przez dwa lata.
-

ZAŁĄCZNIK III

KRYTERIA SELEKCJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 3**1. CECHY PRZEDSIĘWZIĘĆ**

Cechy przedsięwzięć muszą być rozpatrzone z uwzględnieniem w szczególności:

- a) rozmiaru przedsięwzięcia;
- b) kumulacji z innymi przedsięwzięciami;
- c) korzystania z zasobów naturalnych;
- d) produkcji odpadów;
- e) zanieczyszczeń i zagrożeń;
- f) ryzyka wypadku, w szczególności uwzględniając użyte substancje i technologie.

2. LOKALIZACJA PRZEDSIĘWZIĘĆ

Środowiskowa podatność obszarów geograficznych, które mogą być dotknięte skutkami spowodowanymi przez przedsięwzięcia, musi być rozpatrywana z uwzględnieniem w szczególności:

- a) dotychczasowego przeznaczenia gruntów;
- b) względnej obfitości, jakości i zdolności do odtwarzania zasobów naturalnych na danym obszarze;
- c) zdolności absorpcji środowiska naturalnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na:
 - (i) tereny podmokłe;
 - (ii) strefy nadbrzeżne;
 - (iii) góry i obszary leśne;
 - (iv) rezerваты naturalne i parki;
 - (v) obszary sklasyfikowane lub chronione przez ustawodawstwo państw członkowskich; obszary specjalnej ochrony wyznaczone przez państwa członkowskie na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ i dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych ⁽²⁾;
 - (vi) obszary, na których zostały już przekroczone normy jakościowe w odniesieniu do ochrony środowiska określone w ustawodawstwie Unii;
 - (vii) obszary gęsto zaludnione;
 - (viii) krajobrazy o znaczeniu historycznym, kulturalnym lub archeologicznym.

3. CECHY POTENCJALNEGO ODDZIAŁYWANIA

Potencjalne znaczące skutki przedsięwzięć muszą być rozpatrywane w stosunku do kryteriów określonych w pkt 1 i 2 oraz z uwzględnieniem w szczególności:

- a) zakresu oddziaływania (obszar geograficzny i liczba mieszkańców, którzy znajdą się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia);
- b) transgranicznego charakteru oddziaływania;
- c) ciężaru i kompleksowości oddziaływania;
- d) prawdopodobieństwa wystąpienia oddziaływania;
- e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1

1. Opis przedsięwzięcia obejmujący w szczególności:
 - a) opis cech fizycznych przedsięwzięcia i wymagań użytkowania terenu w czasie poszczególnych faz budowy i eksploatacji;
 - b) opis głównych cech procesów produkcyjnych, na przykład rodzaju i ilości używanych materiałów;
 - c) ocena typu i ilości spodziewanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) wynikających z funkcjonowania wnioskowanego przedsięwzięcia.
2. Zarys głównych alternatywnych rozwiązań rozpatrzonych przez wykonawcę, włącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe.
3. Opis aspektów środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać wnioskowane przedsięwzięcie, obejmujący w szczególności zaludnienie, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, dobra materialne, włącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobraz oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami.
4. Opis ⁽¹⁾ możliwych znaczących skutków środowiskowych wnioskowanego przedsięwzięcia wynikających z:
 - a) istnienia przedsięwzięcia;
 - b) korzystania z zasobów naturalnych;
 - c) emisji zanieczyszczeń, tworzenia uciążliwości i unieszkodliwiania odpadów.
5. Informacja wykonawcy odnośnie do prognozowania metod zastosowanych w celu oceny skutków powodowanych w środowisku, o których mowa w pkt 4.
6. Opis środków przewidzianych w celu zapobiegania, zmniejszenia oraz tam gdzie to możliwe kompensowania znaczących, szkodliwych skutków powodowanych w środowisku.
7. Nietechniczne podsumowanie informacji przekazanych zgodnie z pozycjami 1–6.
8. Wskazanie trudności (niedostatków technicznych lub braku specjalistycznej wiedzy), które wykonawca napotkał przy zestawieniu wymaganych informacji.

⁽¹⁾ Opis ten powinien obejmować bezpośrednie i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko-, średnio i długookresowe, stałe i czasowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia.

ZAŁĄCZNIK V

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa Rady 85/337/EWG
(Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40)

Dyrektywa Rady 97/11/WE
(Dz.U. L 73 z 14.3.1997, s. 5)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE
(Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17)

Wyłącznie art. 3

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE
(Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114)

Wyłącznie art. 31

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa	Termin transpozycji
85/337/EWG	3 lipca 1988 r.
97/11/WE	14 marca 1999 r.
2003/35/WE	25 czerwca 2005 r.
2009/31/WE	25 czerwca 2011 r.

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 akapit pierwszy	art. 1 ust. 2 słowa wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit drugi słowa wprowadzające	art. 1 ust. 2 lit. a) słowa wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	art. 1 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze
art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie
art. 1 ust. 2 akapit trzeci	art. 1 ust. 2 lit. b)
art. 1 ust. 2 akapit czwarty	art. 1 ust. 2 lit. c)
art. 1 ust. 2 akapit piąty	art. 1 ust. 2 lit. d)
art. 1 ust. 2 akapit szósty	art. 1 ust. 2 lit. e)
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 2 lit. f)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 5	art. 1 ust. 4
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 2a	art. 2 ust. 3
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 4
art. 3 słowa wprowadzające	art. 3 słowa wprowadzające
art. 3 tiret pierwsze	art. 3 lit. a)
art. 3 tiret drugie	art. 3 lit. b)
art. 3 tiret trzecie	art. 3 lit. c)
art. 3 tiret czwarte	art. 3 lit. d)
art. 4	art. 4
art. 5 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 5 ust. 3 słowa wprowadzające	art. 5 ust. 3 słowa wprowadzające
art. 5 ust. 3 tiret pierwsze	art. 5 ust. 3 lit. a)
art. 5 ust. 3 tiret drugie	art. 5 ust. 3 lit. b)
art. 5 ust. 3 tiret trzecie	art. 5 ust. 3 lit. c)
art. 5 ust. 3 tiret czwarte	art. 5 ust. 3 lit. d)
art. 5 ust. 3 tiret piąte	art. 5 ust. 3 lit. e)
art. 5 ust. 4	art. 5 ust. 4
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy słowa wprowadzające

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 7 ust. 1 lit. a)	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 7 ust. 1 lit. b)	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
art. 7 ust. 1 część końcowa	art. 7 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 2–5	art. 7 ust. 2–5
art. 8	art. 8
art. 9 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 9 słowa wprowadzające
art. 9 ust. 1 tiret pierwsze	art. 9 ust. 1 lit. a)
art. 9 ust. 1 tiret drugie	art. 9 ust. 1 lit. b)
art. 9 ust. 1 tiret trzecie	art. 9 ust. 1 lit. c)
art. 9 ust. 2	art. 9 ust. 2
art. 10	art. 10
art. 10a akapit pierwszy	art. 11 ust. 1
art. 10a akapit drugi	art. 11 ust. 2
art. 10a akapit trzeci	art. 11 ust. 3
art. 10a akapity czwarty i piąty	art. 11 ust. 4 akapity pierwszy i drugi
art. 10a akapit szósty	art. 11 ust. 5
art. 11 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 12 ust. 2
art. 11 ust. 3	—
art. 11 ust. 4	art. 12 ust. 3
art. 12 ust. 1	—
art. 12 ust. 2	art. 13
—	art. 14
—	art. 15
art. 14	art. 16
załącznik I pkt 1	załącznik I pkt 1
załącznik I pkt 2 tiret pierwsze	załącznik I pkt 2 lit. a)
załącznik I pkt 2 tiret drugie	załącznik I pkt 2 lit. b)
załącznik I pkt 3 lit. a)	załącznik I pkt 3 lit. a)
załącznik I, pkt 3 lit. b) słowa wprowadzające	załącznik I pkt 3 lit. b) słowa wprowadzające
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret pierwsze	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (i)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret drugie	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (ii)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret trzecie	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (iii)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret czwarte	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (iv)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret piąte	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (v)
załącznik I pkt 4 tiret pierwsze	załącznik I pkt 4 lit. a)

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
załącznik I pkt 4 tiret drugie	załącznik I pkt 4 lit. b)
załącznik I pkt 5	załącznik I pkt 5
załącznik I pkt 6 słowa wprowadzające	załącznik I pkt 6 słowa wprowadzające
załącznik I pkt 6 ppkt (i)	załącznik I pkt 6 lit. a)
załącznik I pkt 6 ppkt (ii)	załącznik I pkt 6 lit. b)
załącznik I pkt 6 ppkt (iii)	załącznik I pkt 6 lit. c)
załącznik I pkt 6 ppkt (iv)	załącznik I pkt 6 lit. d)
załącznik I pkt 6 ppkt (v)	załącznik I pkt 6 lit. e)
załącznik I pkt 6 ppkt (vi)	załącznik I pkt 6 lit. f)
załącznik I pkt 7–15	załącznik I pkt 7–15
załącznik I pkt 16 słowa wprowadzające	załącznik I pkt 16 słowa wprowadzające
załącznik I pkt 16 tiret pierwsze	załącznik I pkt 16 lit. a)
załącznik I pkt 16 tiret drugie	załącznik I pkt 16 lit. b)
załącznik I pkt 17–21	załącznik I pkt 17–21
załącznik I pkt 22	załącznik I pkt 24
załącznik I pkt 23	załącznik I pkt 22
załącznik I pkt 24	załącznik I pkt 23
załącznik II pkt 1	załącznik II pkt 1
załącznik II pkt 2 lit. a), b) i c)	załącznik II pkt 2 lit. a), b) i c)
załącznik II pkt 2 lit. d) słowa wprowadzające	załącznik II pkt 2 lit. d) słowa wprowadzające
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret pierwsze	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (i)
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret drugie	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (ii)
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret trzecie	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (iii)
załącznik II pkt 2 lit. d) słowa końcowe	załącznik II pkt 2 lit. d) słowa końcowe
załącznik II pkt 2 lit. e)	załącznik II pkt 2 lit. e)
załącznik II pkt 3–12	załącznik II pkt 3–12
załącznik II pkt 13 tiret pierwsze	załącznik II pkt 13 lit. a)
załącznik II pkt 13 tiret drugie	załącznik II pkt 13 lit. b)
załącznik III pkt 1 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 1 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 1 tiret pierwsze	załącznik III pkt 1 lit. a)
załącznik III pkt 1 tiret drugie	załącznik III pkt 1 lit. b)
załącznik III pkt 1 tiret trzecie	załącznik III pkt 1 lit. c)
załącznik III pkt 1 tiret czwarte	załącznik III pkt 1 lit. d)
załącznik III pkt 1 tiret piąte	załącznik III pkt 1 lit. e)
załącznik III pkt 1 tiret szóste	załącznik III pkt 1 lit. f)
załącznik III pkt 2 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 2 słowa wprowadzające

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
załącznik III pkt 2 tiret pierwsze	załącznik III pkt 2 lit. a)
załącznik III pkt 2 tiret drugie	załącznik III pkt 2 lit. b)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie słowa wprowadzające	załącznik III pkt 2 lit. c) słowa wprowadzające
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. a)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (i)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. b)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (ii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. c)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (iii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. d)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (iv)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. e)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (v)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. f)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (vi)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. g)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (vii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. h)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (viii)
załącznik III pkt 3 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 3 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 3 tiret pierwsze	załącznik III pkt 3 lit. a)
załącznik III pkt 3 tiret drugie	załącznik III pkt 3 lit. b)
załącznik III pkt 3 tiret trzecie	załącznik III pkt 3 lit. c)
załącznik III pkt 3 tiret czwarte	załącznik III pkt 3 lit. d)
załącznik III pkt 3 tiret piąte	załącznik III pkt 3 lit. e)
załącznik IV pkt 1 słowa wprowadzające	załącznik IV pkt 1 słowa wprowadzające
załącznik IV pkt 1 tiret pierwsze	załącznik IV pkt 1 lit. a)
załącznik IV pkt 1 tiret drugie	załącznik IV pkt 1 lit. b)
załącznik IV pkt 1 tiret trzecie	załącznik IV pkt 1 lit. c)
załącznik IV pkt 2 i 3	załącznik IV pkt 2 i 3
załącznik IV pkt 4 słowa wprowadzające	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy słowa wprowadzające
załącznik IV pkt 4 tiret pierwsze	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. a)
załącznik IV pkt 4 tiret drugie	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. b)
załącznik IV pkt 4 tiret trzecie	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. c)
załącznik IV pkt 4 część końcowa	załącznik IV pkt 5
załącznik IV pkt 5	załącznik IV pkt 6
załącznik IV pkt 6	załącznik IV pkt 7
załącznik IV pkt 7	załącznik IV pkt 8
—	załącznik V
—	załącznik VI